

[Hans Jacob Sørensen.]

fældet, mindre Seminarier omkring i Landets forskellige Egne.

Her er der en Ting, som jeg for mit Vedkommende stærkt fremhævede i Gaar, og det er dette, at de Seminarier, der ligger rundt om i Landets forskellige Egne, har hvert for sig formaaet at give de Elever, der udgaar fra dem, et bestemt Særpræg, hvad man omkring i Landet har tillagt stor Værdi, og hvad de paagældende Elever, senere Lærere, har haft overmaade stort Udbytte af. Det er en stor Realitet.

Men dernæst er der dette, at Seminarierne, hvor de nu ligger, har haft stor Betydning for den paagældende Egn, idet Lærerne og Eleverne er kommet i nær Tilknytning til Egnens Befolkning. Det er ogsaa en Realitet, som man ikke saadan uden videre kan se bort fra. Man siger ganske vist, at de lokalpatriotiske Talere her har haft Ordet, men der har jo ogsaa ligget nogen Realitet deri. Den højtærede Undervisningsminister har jo ikke haft noget væsentligt at kunne fremføre mod de Betragtninger, der er gjort gældende, navnlig heller ikke med Hensyn til den Værdi, som de enkelte Seminarier har ogsaa paa den Maade, at de unge fra Byerne og Egnen deromkring kan søge der til, være Elever dér og samtidig bo hjemme. Men i øvrigt har den højtærede Undervisningsminister, som sagt, ikke her haft noget at stille op, hvorved han kunde bevise Ønskeligheden af at faa de smaa Seminarier fjernet og faa Seminarierne samlet i de store Centrere.

Jeg for mit Vedkommende har peget paa, og den højtærede Undervisningsminister har ikke modsagt, at alle de Betingelser, man kan kræve opfyldt, naar det drejer sig om et Seminarium, er til Stede i Ribe. Den højtærede Minister har nævnt, at der er Folk ovre fra Ribe, ogsaa fra Seminariet, der har ønsket, at Seminariet i Stedet for et Kvindeseminarium skulde være et Fællesseminarium. Ja vel, det er et af de Spørgsmaal, der maaske bør tages op og undersøges, det er en af de Forandringer, der kan foretages. Men i øvrigt er alle Betingelser til Stede, og Ribe Seminarium er jo det Seminarium, hvor det har vist sig, at Beregningerne fra i Fjor ogsaa holder Stik i Aar, vel at mærke, naar man vil nøjes med de Forandringer, som Seminariets Forstander og Lærere mener er fornødne.

Her vil jeg gerne pege paa et Spørgsmaal, som jeg vilde ønske, den højtærede Undervisningsminister vilde udtale sig om, nemlig det Spørgsmaal, jeg rejste i Gaar,

om ikke Tiden nu er inde til først og fremmest at tage Hensyn til de Ønsker, som f. Eks. et Seminariums Forstander og dets Lærere fremsætter i Retning af de Lokalteter, Undervisningsmidler og lignende, der skal til, fremfor til Ønsker, der fremkommer fra et Udvalg, der faktisk ikke har noget som helst med Seminariet at gøre. Den højtærede Undervisningsminister kan være overbevist om, at her er der en Realitet, som Ministeren vilde gøre klogt i at tage op til nærmere Drøftelse under denne Sags Behandling, selv om der ogsaa skal gaa lidt mere Tid, end Ministeren maaske i første Omgang har regnet med.

Endvidere har jeg peget paa, at Ribe Seminarium blev oprettet i 1918; ikke blot for at det skulde være et Statsseminarium, men ogsaa for at der derigennem skulde ydes Byens Befolkning en økonomisk Støtte, som man mente, den i høj Grad var berettiget til at faa. Dette gik samtlige Rigsdagens Partier ind for paa det Tidspunkt. Jeg har nu rejst det Spørgsmaal, om man saa i 1931, 13 Aar efter, kan sige: Vi bryder os fejl om dette, vi nedlægger Ribe Seminarium! Og den Hjælp og Støtte, som Byen saa eventuelt kan faa paa anden Maade, den hænger man ud i den fjerne Fremtid, ud i den blaa Luft.

Endnu et Spørgsmaal har jeg fremdraget, som jeg tror, vi skal have nærmere undersøgt netop under denne Debat. Her staar vi overfor et Beparelsesforslag, siger den højtærede Minister, og Ministeren gør op, hvor mange Penge der kan være Tale om, og nævner, hvordan Forslaget staar til den Lov, der blev vedtaget i Fjor. Ja, der kan maaske være Tale om, at der bliver en Beparelse, men hvem er det, der skal bære de Ulemper, der følger med dette Lovforslags Vedtagelse? Det er ikke dem, som man kan kalde den danske skatteydende Befolkning. Man siger ikke: Det paaligner vi, efter som Folk i dette Land har Indtægter til. Nej, de, der skal bære Ulemperne ved dette Lovforslags Gennemførelse, det er de Folk, der bor paa 4 bestemte Steder, i Ranum, Jonstrup, Skaarup og Ribe. Og vil den højtærede Minister ikke besvare andre Spørgsmaal, kunde det dog maaske have sin Interesse, om han vilde besvare det Spørgsmaal: Er det retfærdigt, at netop disse faa Mennesker skal bære det store Tab, som skal lides, for at denne Ordning kan blive gennemført?

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.